

I Ogólnopolskie Stowarzyszenie
Publicznych i Niepublicznych Żłobków
i Klubów Dziecięcych

RADY PORADY

#34

*Jak dzieci wzajemnie na
siebie oddziałują w żłobku?*

wyjaśnia:
Natalia Trzebońska
psycholog

swietokrzyskaakademiawsparcia.pl

Zadanie realizowane w ramach Projektu „Akademia Wsparcia – krajowy system wspierania rozwoju opieki wczesnodziecięcej w Polsce – 2024-2026” współfinansowanego ze środków budżetu państwa.

Uważny obserwator

U dziecka w wieku do lat 3 rozwija się **umiejętność świadomej obserwacji**. Mimo że skupienie na sobie jest u takich maluchów wciąż dominujące, to jednocześnie zaczynają one przyglądać się sobie nawzajem i naśladować zachowania innych dzieci.

Przebywanie w grupie rówieśniczej jest nowym i dynamicznym doświadczeniem, które tworzy przestrzeń do nawiązywania **pierwszych kontaktów społecznych**.

Dlaczego rówieśnik uczy inaczej niż dorośli?

Zachowania dorosłych bywają zbyt złożone dla percepcji 3-latka. Dziecko nie jest w stanie wszystkich z nich przyswoić ani powtórzyć. Tymczasem maluchy, obserwując rówieśników na podobnym etapie rozwoju, z łatwością uczą się na ich przykładzie.

Podobny poziom rozwoju poznawczego u dzieci **naturalnie zachęca je do wzajemnego naśladowania** swoich zachowań.

Naśladowanie zachowań

Dziecko na początku obserwuje zachowania swoich rówieśników, które następnie stara się powtórzyć. Tworzy to doskonałe warunki do **rozwoju nowych umiejętności oraz budowania autonomii**.

Maluch, który wcześniej nie próbował samodzielnie wykonywać pewnych zadań, w żłobku czuje się zachęcany do podejmowania takich prób. Wspólne powielanie czynności i zabaw sprzyja:

- doskonaleniu sprawności ruchowej,
- rozwojowi mowy,
- przełamywaniu niepewności.

I Ogólnopolskie Stowarzyszenie
Publicznych i Niepublicznych Żłobków
i Klubów Dziecięcych

Zwiększona motywacja

Dziecko, obserwując, jak inne dzieci starają się same zjeść posiłek lub posprzątać zabawki, będzie próbowało powtarzać te zachowania, czasami nawet wtedy, gdy w domu zupełnie odmawia robienia tego samodzielnie.

Maluchy przebywające w grupie wzajemnie wpływają na swoją motywację do budowania **własnej niezależności i samodzielności**.

Reagowanie na emocje

Można zauważyć, że małe dzieci szybko **przejmują stany emocjonalne ze swojego otoczenia**. Dlatego też płacz jednego malucha w sali potrafi wywołać falę niepokoju, która skutkuje podobną reakcją u pozostałych. I odwrotnie, dzieci mogą z łatwością zarażać się nawzajem śmiechem i dobrym humorem.

Stanowi to dobry wstęp do **rozwoju empatii** w przyszłości, ze względu na umiejętność dostrzegania nastroju innych ludzi. Układ nerwowy dziecka jest bowiem niezwykle podatny na wszelkie nastroje panujące w sali żłobkowej.

Trening granic

Bezpośrednie kontakty między dziećmi w żłobku zazwyczaj są związane z **pierwszymi konfliktami**, najczęściej dotyczącymi zabawek. Dorośli starają się jak najszybciej je wyciszać i im zapobiegać, jednak pełnią one swoją ważną funkcję.

Na tym etapie dziecko uczy się:

- granic własnych i cudzych,
- nawiązywania kontaktów w zabawie,
- pierwszych norm i zasad.

Zmiana nawyków

Dziecko, które na początku odmawia spożywania posiłków przy stoliku lub chodzenia na drzemkę, pod wpływem grupy **znacznie łatwiej przyswaja nowy rytm i plan dnia**. Widok rówieśników aktywnie podążających za wskazówkami opiekunek działa mobilizująco i zachęca do próbowania nowych aktywności.

Dzieci mają naturalną potrzebę uczestniczenia w tych samych aktywnościach co reszta grupy, dlatego wśród rówieśników chętniej będą podejmować nowe dla siebie wyzwania.